

putovať od sily k sile

Milosť Vám a pokoj od Boha, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde. Amen!

Slovo Božie, ktoré nám poslúži ako základ dnešnej kázne sa nachádza v Ž 84, 2 - 13:

“

Aké sú milé Tvoje príbytky, ó Hospodine
mocností!

Duša mi túži, priam prahne po sieňach
Hospodinových; srdce a telo mi plesá v
ústrety Bohu živému.

Aj vtáča našlo si domov a lastovička
hniezdo, kde ukladá si mlad':
oltáre Tvoje, Hospodine mocností, Kráľ môj
a Boh môj!

Blahoslavení, ktorí prebývajú v Tvojom
dome, oni Ťa stále chvália.
Sela.

Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza
silu, tí, čo majú na mysli cesty do chrámu!
Keď prechádzajú suchým údolím,
premieňajú ho na prameň, a požehnaním
pokrýva ho jesenný dážď.

S pribúdajúcou silou kráčajú,
aby sa ukázali pred Bohom na Sione.
Hospodine, Bože mocností, počuj moju
modlitbu, načúvaj, Bože Jákobov.
Sela.

Hľad', Bože, štít náš, a pozri na tvár svojho
pomazaného!
Lebo lepší je deň v Tvojich sieňach ako inde
tisíc; radšej chcem stáť na prahu v dome
svojho Boha ako zdržiavať sa v stanoch
bezbožnosti.

Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom,
milosť a slávu udeľuje;
Hospodin neodoprie blaho tým, čo chodia
bez úhony.

Ó Hospodine mocností, blahoslavený
človek, ktorý v Teba dúfa!

”

Starý farársky zvyk hovorí, že keď nevedia farári či farárky ako začať kázeň, tak začnú liturgickým kalendárom. Nie je to veľmi kreatívne. Nie je dokonca kreatívne ani na začiatku kázne to priznať a tak sa snažiť trochu „z toho dostať“, napriek tomu, chcem takto začať, pretože keď som si vyberal biblický text, ktorý poslúži ako základ dnešnej kázne, tak som pozrel, aké texty sú predpísané na 4. pôstnu nedeľu. Prečítal som si všetky, ktoré uvádza Agenda ECAV, avšak bolo mi hneď jasné, že to bude 84 žalm.

A prečo o tom hovorím?

Hovorím o tom preto, lebo tento žalm je akoby „šitý“ na dnešnú dobu, na to čo sa deje okolo nás, na situáciu, ktorú zažívame práve teraz, keď vôkol nás zúri pandémie a Božie príbytky sú dočasne zamknuté, zavreté a prázdne. Hneď pri výbere toho biblického textu som mohol vnímať a byť vďačný za Božie vedenie, ktoré je tak úžasné.

A tak poďme do toho. Ponorme sa do Božieho slova, načerpajme z duchovného chleba, pretože ako Ježiš hovorí: „*Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích.*“ (Mt 4, 4).

Žalmista hneď na začiatok hovorí, že duša mu prahne po Božích príbytkoch (Ž 84, 2). To iste platí aj pre nás.

Podobne ako žalmista, ktorý nie je prítomní v chráme, aj my túžime po Božích chrámoch a nádвориach, ale ich brány, ktoré slúžili stovky rokov, ostávajú nateraz zavreté.

Napokon túto samotnú kázeň nekážem v Aule EBF UK, ale je zverejnená na sociálnej sieti, pretože sa nemôžeme spoločne schádzať v Pánovom dome.

Čo to prakticky znamená pre nás?

Znamená, že nemôžeme fyzicky putovať do miestnych Božích chrámov. Na každej púti sú však prítomné dve roviny: tá fyzická, teda samotná cesta, či púť na určené miesto, a potom duchovná púť. A pôst je svojím spôsobom duchovná púť, ktorú absolvujeme každý rok, a od ktorej nás nedokáže odlúčiť ani pandémie. A to preto, že Boh je väčší ako všetky vonkajšie nebezpečenstvá, ktoré na nás číhajú. Len preto, že služby Božie sa preniesli z kamenných kostolov do nejakej inej podoby (či už je to TV, rádio, alebo internet), stále putujeme spolu s Kristom na Jeho ceste do Jeruzalema. Stále je to obdobie, keď pozvánka činiť pokánie platí! Ak ísť von, do chrámov je nemožné, pretože by sme museli ísť „suchým údolím“ či „údolím plaču“ (ako iné preklady uvádzajú), alebo súčasným jazykom povedané „údolím koronavírusu“, tak duchovne túto púť absolvovať môžeme a máme.

84 žalm však nehovorí len o vonkajšom nebezpečenstve, ale „podobným“ spôsobom opisuje situáciu nenaplnenej túžby. Človek sa cíti ďaleko od Boha a to v ňom vyvoláva clivotu, v ktorej sa stráca jeho životná sila, preto volá k Bohu.“ Zažívame ťažké časy. Časy o ktorých sa už teraz hovorí, že navždy zmenia spôsob, akým žijeme. Časy, v ktorých je naša sloboda vierovyznania obmedzovaná. Časy, keď stáť pri Pánovom stole a prijať odpustenie hriechov a posilnenie v podobe Večere Pánovej je nedohľadné. Časy, v ktorých sa nám vynárajú otázky typu „prečo si to, Pane, dopustil?“, časy v ktorých pochybujeme, máme obavy, a možno zabúdame na Boha.

Ako tomuto čeliť?

Žalmista ponúka nasledovný „recept“:

1. Blahoslavení, ktorí chvália Boha.

Chváliť, velebiť Boha sa dá viacerými spôsobmi. Môžeme sa skloniť v modlitbe a počúvať slová Pána Ježiša Krista: „Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky, zamkni dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.“ (Mt 6, 6), môžeme velebiť Boha spevom. Je to na nás, aký spôsob si vyberieme, ale práve toto komunikovanie s naším Bohom a Kráľom je to, čo nám pomôže.

2. **Blahoslavení, ktorí nachádzajú silu v Bohu, alebo ako iný preklad hovorí, ktorí kráčajú od sily k sile.**

Pútí, či už je to fyzická, alebo duchovná je vyčerpávajúca. Žalmista však prekvapivo tvrdí, že na tejto ceste k Bohu, na ktorej každý jeden kráča, tak môžeme nájsť posilu. Ak v predchádzajúcich veršoch žalmista hovorí iba o túžbe po Bohu, tak tu dochádza ku gradácii: túžba sa tu posúva a človek vykračuje smerom k naplneniu tejto túžby: to je to, k čomu sme neustále pozývaní aj my: načerpať síl z Písma a z modlitby. Aj keď nemôžeme byť v kostole, to neznamená, že Boh nie je pri nás. Ako Ježiš hovorí: „lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ (Mt 18, 20). Toto však neznamená, že ak človek býva sám, tak Boh tam nie je. Boh je všade a vždy s nami, ako čítame v 139 žalme (7 – 12):

„Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha?

Pred Tvojou tvárou kam utečiem?

Keby som vstúpil na nebesá,
tam si Ty;

a keby som si ustlal v záhrobie,
aj tam si Ty.

Keby som si vzal krídla rannej zory
a býval pri najvzdialenejšom mori,
aj tam by ma odprevadila Tvoja ruka
a Tvoja pravica by ma uchopila.

Keby som povedal: Nech ma aspoň tma
pritlačí
a nech je noc svetlom vókol mňa
ani tma nie je dosť tmavá pred Tebou,
noc svieti ako deň,
tma je ako svetlo.“

Ako teda jasne vidíme, všade kam by sme šli, Boh tam už je. Takto môžeme načerpať silu a mať istotu, že nie sme v tom sami. Boh totiž nás sprevádza a spolu putuje s nami v každom čase. Ak evanjelium 84. žalmu hovorí o sile, ktorú nám Boh ponúka vo svojom Slove, Slovo ktoré sa stalo telo a putovalo až na kríž, tak výzva textu spočíva v premene, ktorú máme priniesť: „*Keď prechádzajú suchým údolím, premieňajú ho na prameň, a požehnaním pokrýva ho jesenný dážď*“ (Ž 84, 7).

Je to aj naše povolanie ako kresťanov slúžiť ostatným, slúžiť v každom čase. Aj v čase pandémie. Spôsobov, akými môžeme slúžiť, je neúrekom: nakúpiť seniorom, ktorých poznáme; ušit' rúško blízkym; darovať krv – ktorá v týchto časoch chýba; alebo nájsť si čas na ľudí, ktorí môžu byť momentálne osamelí a povzbudiť ich: zatelefonovať im, porozprávať sa, vypočuť si ich. Nezabúdať na to, že práve v časoch, keď mnohí zažívajú karanténu, tak ľudia so sklonmi k depresiám, úzkostiam potrebujú pomoc. Dať im vedieť, že na nich myslíme, je niečo čo je v našich silách: v milej správe, telefonáte, či možno iba v odporúčení dobrého filmu, alebo knihy, aby tak vedeli, že nie sú v tom sami.

Je na nás, aby sme toto suché údolie, cez ktoré prechádzame všetci spolu v časoch korony, premenili tak ako je v našich schopnostiach na lepšie miesto, aby sme priniesli pomoc, ktorá bude ako jesenný dážď. Ako konkrétne môžeme prinášať „dážď“ do údolia sucha samozrejme závisia od našej situácie, ale každý môže aspoň malým spôsobom priložiť ruku k dielu.

3. **Blahoslavení, ktorí dúfajú v Hospodina: sú to práve tí ľudia, ktorí vedia a chvália Boha, a ktorí nachádzajú v ňom silu.**

Sú to tí, ktorí sa následne môžu o Boha opierať. O Boha, ktorý v neistých časoch ostáva ten istý a pevný: Boh, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde. Boh Jákobov, ku ktorému volal žalmista (Ž 84, 9), je ten istý Boh ku ktorému voláme aj my, v ktorého dúfame aj my. A sľub, ktorý dal Jákobovi, je sľub, ktorý dáva aj nám: „*Ajhľa, ja som s tebou a budem ťa ochraňovať všade, kadiaľ pôjdeš, dovediem ťa späť do tejto krajiny, lebo ja ťa neopustím, kým nesplním, čo som ti zasľúbil.*“ (1 M 28, 15).

Môžeme mať istotu, že všetko je možné, keď dúfame v Boha. Práve v tomto putujúcom období, keď smerujeme k Jeruzalemu, ku krížu, tak môžeme mať istotu, že Boh, ktorý poslal svojho Syna, je Boh ktorý nás miluje!

Amen.